

32002F0465

L 162/1

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

20.6.2002

OKVIRNI SKLEP SVETA
z dne 13. junija 2002
o skupnih preiskovalnih enotah
 (2002/465/PNZ)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 34(2)(b) te Pogodbe,

ob upoštevanju pobude Kraljevine Belgije, Francoske republike, Kraljevine Španije in Združenega Kraljestva ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Eden od ciljev Unije je zagotoviti državljanom visoko stopnjo varnosti v območju svobode, varnosti in pravice, in ta cilj naj bi dosegli s preprečevanjem kriminala in z bojem proti njemu in sicer s tesnejšim sodelovanjem med policijo, carinskimi organi in drugimi pristojnimi organi v državah članicah, ob spoštovanju načel človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države, na katerih temelji Unija in ki so skupna vsem državam članicam.
- (2) Evropski svet, ki je zasedal 15. in 16. oktobra 1999 v Tampereju, je zahteval, da se nemudoma oblikujejo skupne preiskovalne enote, kot je predvideno v Pogodbi, kot prvi korak v boju proti trgovanju z drogami in ljudmi kot tudi proti terorizmu.
- (3) V členu 13 Konvencije, ki jo je pripravil Svet v skladu s členom 34 Pogodbe o Evropski uniji o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije ⁽³⁾, sta predvidena oblikovanje in delovanje skupnih preiskovalnih enot.
- (4) Svet spodbuja sprejetje ukrepov za zagotovitev čimprejše ratifikacije te konvencije najkasneje pa leta 2002.
- (5) Svet priznava, da je pomembno hitro izpolniti zahtevo Evropskega sveta po takojšnjem oblikovanju skupnih preiskovalnih enot.

- (6) Svet je menja, da bi bilo na tej stopnji za čim učinkovitejši boj proti mednarodnemu kriminalu primerno sprejeti na ravni Unije posebno pravno zavezujočo listino o skupnih preiskovalnih enotah, ki bi se morala uporabljati za skupne preiskave v zvezi s prometom z nedovoljenimi drogami in z ljudmi kot tudi v zvezi s terorizmom.
- (7) Svet je mnenja, da bi bilo treba takšne enote ustanoviti predvsem za boj proti kaznivim dejanjem teroristov.
- (8) Države članice, ki ustanovijo enoto, bi morale odločiti o njeni sestavi, namenu in trajanju.
- (9) Države članice, ki sestavljajo enoto, bi morale imeti možnost odločanja, kjer je to mogoče in v skladu s pravom, ki se uporablja, da v nalogah enote sodelujejo osebe, ki niso predstavniki pristojnih organov držav članic, in da so takšne osebe lahko na primer predstavniki Evropola, Komisije (OLAF) ali predstavniki organov držav, ki niso članice, in zlasti predstavniki organov pregona Združenih držav. V takšnih primerih bi moral sporazum o ustanovitvi enote določiti vidike v zvezi z morebitnimi obveznostmi za takšne predstavnike.
- (10) Skupna preiskovalna enota bi morala delovati na ozemlju države članice v skladu z zakonodajo, ki se uporablja v tej državi članici.
- (11) Ta okvirni sklep ne bi smel vplivati na druge obstoječe določbe oziroma sporazume o ustanovitvi oziroma delovanju skupnih preiskovalnih enot –

SPREJEL NASLEDNJI OKVIRNI SKLEP:

Člen 1

Skupne preiskovalne enote

1. Pristojni organi dveh ali več držav članic lahko na podlagi medsebojnega sporazuma za posebne namene in za določen čas, ki se lahko z medsebojnim soglasjem podaljša, ustanovijo skupno preiskovalno enoto za preiskave kaznivih dejanj v eni ali več državah članicah, ki sestavljajo enoto. Sestava enote je določena v sporazumu.

⁽¹⁾ UL C 295, 20.10.2001, str. 9.

⁽²⁾ Mnenje z dne 13. novembra 2001 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL C 197, 12.7.2000, str. 1.

Skupna preiskovalna enota se lahko ustanovi predvsem v naslednjih primerih:

- (a) ko preiskave kaznivih dejanj države članice zahtevajo težka in zahtevna preiskovalna dejanja v povezavi z drugimi državami članicami;
- (b) ko več držav članic izvaja preiskave kaznivih dejanj, pri katerih okoliščine danega primera zahtevajo usklajene, skupne ukrepe v vpletenih državah članicah.

Za ustanovitev skupne preiskovalne enote lahko zaprosi vsaka zadevna država članica. Enota se ustanovi v eni državi članici, v kateri se bodo po predvidevanjih izvajale preiskave.

2. Poleg podatkov, na katere se nanašajo ustrezne določbe člena 14 Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah in člena 37 Beneluške pogodbe z dne 27. junija 1962, spremenjene s Protokolom z dne 11. maja 1974, vključujejo zaprosila za ustanovitev skupne preiskovalne enote tudi predloge o sestavi enote.

3. Skupna preiskovalna enota deluje na ozemlju držav članic, ki sestavljajo enoto, pod naslednjimi splošnimi pogoji:

- (a) Skupino vodi predstavnik pristojnega organa, ki sodeluje v preiskavah kaznivega dejanja, iz države članice, v kateri deluje enota. Vodja skupine deluje v okviru svojih pristojnosti po nacionalnih predpisih.
- (b) Enota izvaja svoje naloge v skladu s predpisi države članice, v kateri deluje. Člani enote izvajajo svoje naloge pod vodstvom osebe, na katero se nanaša pododstavek (a), ob upoštevanju pogojev, ki jih določijo njihovi organi v sporazumu o ustanovitvi enote.
- (c) Država članica, v kateri deluje enota, sprejme vse organizacijske ukrepe, ki so potrebni za njeno delovanje.

4. V smislu tega okvirnega sklepa so člani skupne preiskovalne enote, ki niso iz države članice, v kateri deluje enota, temveč iz drugih držav članic, „sekundarni“ enoti.

5. Sekundarni člani skupne preiskovalne enote imajo pravico biti navzoči, ko se v državi članici, kjer deluje enota, sprejmejo preiskovalni ukrepi. Vodja skupine pa se lahko iz posebnih razlogov odloči drugače v skladu s predpisi države članice, v kateri deluje enota.

6. Vodja enote lahko sekundarnim članom skupne preiskovalne enote v skladu s predpisi države članice, v kateri deluje enota, zaupa nalogo, da izvedejo določene preiskovalne ukrepe, kadar to odobrijo pristojni organi države članice, v kateri deluje enota, in sekundarne države članice.

7. Kadar skupna preiskovalna enota potrebuje sprejetje preiskovalnih ukrepov v eni od držav članic, ki sestavljajo enoto, člani, ki so preko te države članice sekundarni enoti, lahko zaprosijo svoje pristojne organe, da sprejmejo te ukrepe. Ti ukrepi se v tej državi članici obravnavajo pod pogoji, ki bi se uporabljali, če bi se zahtevali v sklopu nacionalne preiskave.

8. Kadar skupna preiskovalna enota potrebuje pomoč države članice, ki ne sestavlja enote, ali tretje države, lahko pristojni organi države, v kateri enota deluje, zaprosijo za pomoč pristojne organe druge zadevne države v skladu z ustreznimi listinami oziroma sporazumi.

9. Član skupne preiskovalne enote lahko za namene preiskav kaznivih dejanj, ki jih izvaja enota, v skladu s nacionalnimi predpisi in v okviru svojih pristojnosti priskrbi enoti podatke, ki so na voljo v državi članici, preko katere je sekundaren.

10. Podatki, ki jih je član oziroma sekundarni član pridobil po zakoniti poti, medtem ko je sodeloval v skupni preiskovalni enoti, ki pa sicer niso na voljo pristojnim organom zadevnih držav članic, se lahko uporabljajo v naslednje namene:

- (a) za namene, za katere je bila ustanovljena skupina;
- (b) na podlagi predhodnega soglasja države članice, kjer je pridobil podatke, za odkrivanje, preiskovanje in pregon drugih kaznivih dejanj. Takšno soglasje se lahko zavrne samo v primerih, ko bi takšna uporaba ogrozila preiskave kaznivih dejanj v zadevni državi članici ali zaradi katerih bi ta država članica lahko zavrnila pravno pomoč;
- (c) za preprečevanje neposrednega in resnega ogrožanja javne varnosti, in brez poseganja v pododstavek (b), če se naknadno začne preiskava kaznivega dejanja;
- (d) za druge namene, če se tako sporazumejo države članice, ki sestavljajo enoto.

11. Ta okvirni sklep ne vpliva na druge obstoječe določbe oziroma sporazume o ustanovitvi oziroma delovanju skupnih preiskovalnih enot.

12. Če zakonodaja držav članic oziroma vsaka določba glede pravnih instrumentov, ki se uporabljajo med njimi, to dopuščajo, se lahko sklene sporazum, da se dejavnosti enote lahko udeležijo osebe, ki niso predstavniki pristojnih organov držav članic, ki sestavljajo skupno preiskovalno enoto. Takšne osebe so lahko na primer uradniki organov, ustanovljenih na podlagi Pogodbe. Pravice, ki jih imajo člani ali sekundarni člani enote na podlagi tega okvirnega sklepa, se za te osebe ne uporabljajo, razen če ni s sporazumom izrecno določeno drugače.

Člen 2

Odgovornost uradnikov za kazniva dejanja

Med dejavnostmi, na katere se nanaša člen 1, se uradniki iz države članice, razen iz tiste, v kateri deluje enota, obravnavajo kot uradniki države članice, v kateri deluje enota, kar zadeva kazniva dejanja, ki so bila storjena proti njim ali ki so jih storili sami.

Člen 3

Civilnopravna odgovornost uradnikov

1. Kadar uradniki države članice v skladu s členom 1 delujejo v drugi državi članici, je prva država članica odgovorna za vso škodo, ki jo ti povzročijo med svojimi dejavnostmi, v skladu s predpisi države članice, na ozemlju katere delujejo.

2. Država članica, na ozemlju katere je bila storjena škoda, na katero se nanaša odstavek 1, nadomesti nastalo škodo pod enakimi pogoji, kot bi jo v primeru, če bi škodo povzročili njeni uradniki.

3. Država članica, katere uradniki so povzročili škodo katerikoli osebi na ozemlju druge države članice, v celoti povrne slednji znesek, ki ga je morala plačati žrtvam oziroma njihovim pravnim naslednikom.

4. Ne da bi posegala v izvrševanje pravic do tretjih strank in z izjemo od odstavka 3, se vsaka država članica v primeru iz odstavka 1 vzdrži tega, da bi od druge države članice zahtevala povračilo utrpele škode.

Člen 4

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za izpolnjevanje določb tega okvirnega sklepa do 1. januarja 2003.

2. Države članice pošljejo Generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji besedilo vseh določb, s katerimi se v njihovo zakonodajo prenašajo obveznosti, določene v tem okvirnem sklepu. Komisija na podlagi teh in drugih podatkov do 1. julija 2004 predloži Svetu poročilo o delovanju tega okvirnega sklepa. Svet oceni, v kolikšni meri so države članice upoštevale ta okvirni sklep.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta okvirni sklep začne veljati z dnem njegove objave v Uradnem listu. Veljati preneha, ko začne v vseh državah članicah veljati Konvencija o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije.

V Luxembourg, 13. junija 2002

Za Svet

Predsednik

M. RAJOY BREY